Poprvé - Hakl František

C2 Edim Dmi7 G

C Edim Dmi7 G
Když prsty moje místo nebe, ač duše má to nechtěla,
Emi Ami Ami7 Dmi7 G
nezištně pohladily tebe, ty jsi se trochu zachvěla.
C Edim Dmi7 G
Tvůj úsměv a pohled štěněte já četl líp než slova,
Emi Ami Dmi7 G
beze lsti, srdcem dítěte, já věděl, že chceš znova.

C Edim Dmi7 G
Rev: Snad omylem, osudem snad, jež sudičky mi přály,
Emi Ami Dmi7 G
já chtěl ti něco ukázat, co právě mizí v dáli.

C Edim Dmi7 G
Mé prsty snad cestu znaly, nad paží, šíje, vlásky, tvář,
Emi Ami Ami7 Dmi7 G
krůček za krůčkem putovaly, v tvých očích byla hvězdná zář.
C Edim Dmi7 G
Náhle i rty blíž si byly, jako by se hledaly,
Emi Ami Dmi7 G
i když jen letmo zavadily, hned vášnivě se přisály.

C Edim Dmi7 G
Rev: Snad omylem, osudem snad, jež sudičky mi přály,
Emi Ami Dmi7 G
já chtěl ti něco ukázat, co právě mizí v dáli.

C Edim Dmi7 G
Přitiskla ses ke mně blíž, já vůní tvou byl vzrušený,
Emi Ami Ami7 Dmi7 G
pak šeptala jsi mi „Všechno smíš“, nejhezčí slůvka od ženy.
C Edim Dmi7 G
A pak jsem citu podlehl zcela, ve snech jsem tě dávno chtěl,
Emi Ami Dmi7 G
dal jsem ti vše, co jsi chtěla, v klubíčku propletených těl.

C Edim Dmi7 G
Rev: Snad omylem, osudem snad, jež sudičky mi přály,
Emi Ami Dmi7 G C2 Edim Dmi7 G Cmaj7
já chtěl ti něco ukázat, co právě mizí v dáli.